

endog blot et Ministerstifte har fundet Sted i Løbet af Finantslovbehandlingen, eller naar Forholdene i andre Henseender væsentlig maatte have forandret sig siden Finantslovsforslagets Affattelse.

Den anden Begrænsning angaar Bevillinger til nye Foretagender, som ifølge Finantslovsforslagets egne Forudsætninger strække sig ud over mere end to Finantsaar, idet ikke blot Regjeringen, men ogsaa Flertallet af ethvert af Thingenes til Afgjørelsesudvalget valgte Medlemmer skal kunne fordre slige Nybevillinger undtagne fra Afstemning og Lodtrækning i Afgjørelsesudvalget og der-ved opnaa, at de bortfalde for denne Gang. Tanken hermed er, som let ses, at ingen af Parterne skal nødes til at lade Afgjørelsen af slige større Spørgsmaal komme til at bero paa Lodtrækning. Naar der er valgt den Betegnelse for disse større Sager: Bevillinger til nye Foretagender, der efter Finantslovsforslaget strække sig udover mere end to Finantsaar, er der og maa der selvfølgelig heri være noget Vilkaarligt. Man kunde spørge, om det ikke vilde være rettere at vælge tre Aar som Græns, hvad Regjeringen dog ikke har villet fastholde, og der kunde spørges, om man ikke burde blive staaende ved et Finantsaar. Dette sidste vilde dog efter Regjeringens Mening ikke være tilstedeligt, da mangfoldige Foretagender, der ingenlunde kunne betegnes som store eller sær betydelige, ville strække sig udover det enkelte Finantsaar, og en Ret til at fordre alle saadanne udelukkede fra Afgjørelsesudvalgets Behandling vilde føre til, enten at Finantsloven begrændsedes altfor stærkt, eller at man paa en unaturlig Maade frittedes til at sammendræge Arbeidet paa et Finantsaar. Hvis slige Bevillinger vedtages af begge Thing ved Afstemningen over Fællesudvalgets Indstillinger, bliver Forholdet uforandret det samme som hidtil. Derfom dernæst alle Parter, saavel Regjeringen som Flertallet af Folkethingets og Flertallet af Landstingets Medlemmer af Afgjørelsesudvalget, ere enige om at lade disse Bevillinger komme til Afgjørelse paa den foreslaede Maade ved Afstemning og eventuel Lodtrækning, ses der ikke nogen Grund, hvorfor dette ikke skulde kunne tilstedes ligesom ved andre Bevillinger. Kun dersom nogen af de tre Faktorer modsætter sig, at de komme til Behandling af Afgjørelsesudvalget, bør de udelukkes herfra.

Hvad Sammensætningen af Afgjørelsesudvalget angaar, vil det, da dette Udvalg egentlig skal repræsentere begge Thingene, være det ene rette og tilstedelige, at Valget foregaar ikke efter Mindretalsvalgmaaden,

men efter almindelig Stemmeskerhed. Naar Taler er om Udvalg, der kun skulle forberede en Sags Afgjørelse ved at opløse og veilede Thinget gennem en Betænkning, er det i sin Orden, at alle Mindretal, der have en vis Størrelse og Betydning, blive repræsenterede, men naar Spørgsmaalet er om Afgjørelser, kan Magten ikke lægges i andre Hænder end Thingets Flertal, og ligesom det efter de nugsældende Regler er og maa være hvert Things Flertal, som træffer Afgjørelse ved Afstemning over Fællesudvalgets Indstillinger, saaledes maa det ogsaa være ved en Sammentræden af Repræsentanter for de tvende Things Flertal, at den endelige Afgjørelse af Stridspunkterne sker. Man kan ikke forlange, at noget af Thingene ved denne Leilighed skal lade sig repræsentere paa anden Maade end ved dets Flertal.

Hvad Antallet af Afgjørelsesudvalgets Medlemmer angaar, er det naturligt mindre væsentligt, hvor stort det er. Kun synes det ønskeligt, at hvert af Thingenes Flertal bliver nogenlunde fuldtigt repræsenteret, men paa den anden Side, at Medlemsantallet ikke bliver større, end at man kan indskrænke sig til de Medlemmer, der have taget Del i Thingenes Finantsudvalg, og derigennem ere fuldkomment bekendte med de foreliggende Spørgsmaal. Derfor foreslaas det, at Afgjørelsesudvalget skal bestaa af 10 Medlemmer for hvert Thing.

Det er selvfølgelig en aldeles nødvendig Fordring, at et lige Antal Medlemmer fra hvert Thing deltager i enhver Afstemning, og da der maa lægges en særdeles Vægt paa, at Forhandlingerne og Afstemningerne foregaa uden Afbrydelse og saa hurtigt som muligt, foreslaas det, at der i hvert Thing skal vælges nogle Suppleanter, som skulle være tilstede i Udvalget for iøieblikkelig at kunne træde til, hvis en pludselig Forhindring skulde ramme et eller andet af Medlemmerne, et Tilfælde, som, da Spørgsmaalet her kun bliver om et kort Tidsrum, formentlig sjældent vil indtræde, men hvis Mulighed dog ikke kan udelukkes.

Saa snart Behandlingen af Fællesudvalgets Indstillinger er tilende, bør der skrives til Valg af Medlemmer af Afgjørelsesudvalget. I det Thing, hvor Behandlingen sluttes sidst, vil Valget kunne foregaa i et kort efter holdt Møde; i det andet Thing kan det blive nødvendigt særligt at sammentalde Medlemmerne, men selv under denne Forudsætning maa Mødet kunne holdes og Valget foretages inden 24 Timer. Udvalget maa derfor kunne træde sammen senest Dagen efter, at Fællesudvalgets Indstillinger have været til Forhandling. Da